

теръ, да ги научи, да юмъ доистзаквъ
Св. Писаніе; онъя всички чловѣци, ксъ
загинахъ ли, които послѣдовахъ преда-
ніе то на сваты тѣ Отци?

Яко вѣше толкова неизвѣжно нѣж-
дѣнъ Лютеръ, за оуправителъ и оучителъ
на заблудены тѣ чловѣци; Богъ защо го
є незвѣдигналъ въ онъя времена? Защо
тогава не го є произвелъ на вѣлъ сѣтъ,
когато съборы тѣ сѫ ставалы, и вѣрж тѣ
подтьрждавалы? Защо Богъ толкова кис-
но го є задържалъ, чакъ за вѣ сегаш-
ни тѣ времена? не сѫ ли є смилилъ той
зл въ толкова години гдѣто сѫ гинали
чловѣци тѣ? !

Недѣйтѣ са лъсти о братіе, не! Богъ
є всемогущъ, всѣдѣскющ (сир. на всѣко
мѣсто), всекидмющ, всезнающъ: той може
да направи всичко, той є на всѣко мѣсто,
той всичко види, юще и онова, което не є
юще станало, той знае всичко: да! да вѣ-
ше потрѣбенъ Лютеръ; то Богъ въ онъя
времена вѣше го (безъ драго) вѣздиг-
налъ: но той є най послѣдниятъ Прор-
окъ, за кого то Пророкъ Исаїа пророквъ;
че ціалъ да са поими въ послѣдни тѣ вре-